

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΕΡΜΙΟΝΗ, ΜΩΥΣΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1682: Ο βρετανός αστρονόμος Έντμοντ Χάλεϊ παρατηρεί για πρώτη φορά τον κομήτη, στον οποίο θα δοθεί το όνομά του (Κομήτης του Χάλεϊ).

1828: Αρχίζει η αποχώρηση των τουρκοαιγυπτιακών στρατευμάτων από την Πελοπόννησο, κατ' εφαρμογή της συνθήκης της Αλεξάνδρειας μεταξύ του Μοχάμεντ Άλι της Αιγύπτου και των τριών εγγυητριών δυνάμεων της ανεξαρτησίας της Ελλάδας. Θα ολοκληρωθεί στις 20 Σεπτεμβρίου, με την αναχώρηση και του ίδιου του Ιμπραήμ.

1839: Αρχίζει η πολεμική αναμέτρηση μεταξύ της Μεγάλης Βρετανίας και της Κίνας, που έμεινε στην ιστορία ως ο Πρώτος Πόλεμος του Οπίου. Θα λήξει στις 29 Αυγούστου 1842 με την παραχώρηση του Χονγκ-Κονγκ από την Κίνα στη Μεγάλη Βρετανία.

1923: Μετά την Κέρκυρα, οι Ιταλοί καταλαμβάνουν τους Παξούς και τους Αντίπαξους. Αφορμή στάθηκε η δολοφονία στην Κακαβιά της Βορείου Ηπείρου πέντε Ιταλών, μέλη της διασυμμαχικής επιτροπής χάραξης συνόρων. Το ζήτημα παραπέμπεται για εξέταση στην Κοινωνία των Εθνών, ενώ οι ανακρίσεις αποδεικνύουν ότι πρόκειται για προβοκάτσια, καθώς οι δολοφόνοι είναι Αλβανοί, μισθωμένοι από τον ιταλό πρόξενο του Αργυροκάστρου.

1955: Διεξάγεται ο πρώτος αγώνας του πρώτου Κυπέλλου Πρωταθλητριών Ομάδων Ευρώπης, Σπόρτιγκ Λισσαβόνας - Παρτιζάν Βελιγραδίου 3-1.

1972: Ο αμερικανός κολυμβητής Μαρκ Σπιτς γίνεται ο πρώτος αθλητής που κατακτά 7 χρυσά μετάλλια σε Ολυμπιακούς Αγώνες. Το κατόρθωμά του, όμως, σκιάζεται από την επίθεση παλαιστίνων τρομοκρατών εναντίον ισραηλινών αθλητών στο ολυμπιακό κέντρο του Μονάχου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1768: Φρανσουά Ρενέ Ντε Σατομπριάν, πιο γνωστός στην Ελλάδα ως Σατωβριάνδος, γάλλος συγγραφέας, πολιτικός, διπλωμάτης και φιλέλληνας. Προς τιμήν του, στην Αθήνα υπάρχει η οδός Σατωβριάνδου. (Θαν. 4/7/1848)

1824: Άντον Μπρούκνερ, αυστριακός συνθέτης, που διακρίθηκε κυρίως για τις συμφωνίες του. (Θαν. 11/10/1896)

1905: Μαίρη Ρενό, αγγλίδα συγγραφέας, γνωστή και στη χώρα μας από τα μυθιστορήματά της που έχουν ως θέμα την αρχαία Ελλάδα. (Θαν. 13/12/1983)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1907: Εντβαρντ Γκριγκ, νορβηγός συνθέτης. (Γεν. 15/6/1843)

1963: Ρομπέρ Σουμάν, γάλλος πολιτικός, που διετέλεσε πρωθυπουργός της Γαλλίας και πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, από τους εμπνευστές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΝΑΤΟ. (Γεν. 29/6/1886)

1989: Ζορζ Σιμενόν, βέλγος συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων με ήρωα τον επιθεωρητή Μεγκρέ. (Γεν. 13/2/1903)

Ο Κομήτης του Χάλεϊ

ΚΟ διασημότερος από τους κομήτες, που κάνει την εμφάνισή του κάθε 75 με 76 χρόνια στη «γειτονιά» μας, πήρε το όνομά του από τον βρετανό αστρονόμο Έντμοντ Χάλεϊ. Οι κομήτες είναι μεγάλα σε μέγεθος ουράνια σώματα, τα οποία κινούνται σε ελλειπτική τροχιά γύρω από τον Ήλιο. Έτσι, μπορεί να γίνουν ορατοί σε μας και στη συνέχεια να χαθούν με ταχύτητα στο μακρύτερο σημείο του ηλιακού μας συστήματος. Σε ό,τι αφορά τη σύνθεσή τους, αποτελούνται από παγωμένο νερό, διοξείδιο του άνθρακα, σκόνη, πετρώματα και άλλα σωματίδια. Καθώς, λοιπόν, πλησιάζουν τον Ήλιο, το ηλιακό φως θερμαίνει τον πάγο, ο οποίος και υποβάλλεται σε εξαχνωση. Το αέριο αυτό απομακρύνεται από τον Ήλιο και είναι ακριβώς εκείνο που εμείς βλέπουμε ως ουρά του κομήτη.

Ο Κομήτης Χάλεϊ πήρε το όνομά του από τον βρετανό αστρονόμο Έντμοντ Χάλεϊ (1656-1742), ο οποίος στις 4 Σεπτεμβρίου 1682 τον παρατήρησε για πρώτη φορά και το περιέγραψε. Υπάρχουν καταγεγραμμένες αστρονομικές παρατηρήσεις για τον συγκεκριμένο κομήτη στην Κίνα ήδη από το 240 π.Χ. Η εμφάνισή του το 12 π.Χ. παρακίνησε πολλούς θεολόγους να εικάσουν ότι το Άστρο της Βηθλεέμ, που καθοδήγησε τους Τρεις Μάγους όταν θέλψαν να επισκεφθούν τον νεογέννητο Ιησού, μπορεί να ήταν ο κομήτης Χάλεϊ.

Από τα αρχαία χρόνια οι κομήτες αποσπούσαν την προσοχή των ανθρώπων, κυρίως ως κακοί οιωνοί, λόγω της σπανιότητας της εμφάνισής τους. Συνήθως συνδέονταν με επερχόμενα γεγονότα καταστροφής, με λοιμούς, θανάτους βασιλέων και καταστροφή αυτοκρατοριών.

Τον Μάιο του 1910 η ανθρωπότητα είχε πιστέψει ότι έφτασε το τέλος της, όταν εμφανίστηκε ο κομήτης του Χάλεϊ, παρακινούμενη από αστρολόγους και μελλοντολόγους, που υποστήριζαν ότι θα συγκρουστεί με τη Γη. Ο πανικός μεγιστοποιήθηκε, όταν αποκαλύφθηκε ότι η ουρά του κομήτη περιείχε ένα δηλητηριώδες κυανιούχο αέριο. Μερικοί απατεώνες βρήκαν τότε την ευκαιρία να θησαυρίσουν, πουλώντας αντιασφυξιογόνες μάσκες στους αδαείς!

Στην Οκλαχόμα μια θρησκευτική σχέση προ-



σπάθησε να θυσιάσει μία παρθένα για να εξορκίσει το κακό, αλλά εμποδίστηκε από την αστυνομία. Στη Βιέννη ένας μικροσεισμός πανικόβαλε τους κατοίκους, οι οποίοι εγκατέλειψαν την πρωτεύουσα των Αψβούργων και κατέφυγαν στους γύρω λόφους για να παρακολουθήσουν τη συντέλεια του κόσμου.

Ο Αλβέρτος Αϊνστάιν διατηρώντας την ψυχραιμία του δήλωσε, όταν τον ρώτησαν αν ο κομήτης θα συγκρουσθεί με τη Γη: «Με βεβαιότητα σας λέω όχι». Και όταν τον ξαναρώτησαν πώς είναι τόσο βέβαιος, εκείνος απάντησε αποπλιστικά: «Αν δεν πέσει, θα επιβεβαιωθώ. Αν όμως πέσει τελικά, κανείς μας δεν θα ζει για να μου πει ότι έκανα λάθος».

Τελικά, ο κομήτης πέρασε σε απόσταση 25 χιλιομέτρων από τη Γη στις 18 Μαΐου του 1910, διαψεύδοντας πανηγυρικά τις προβλέψεις των καταστροφολόγων. Μας επισκέφθηκε και πάλι στις 9 Φεβρουαρίου 1986, προσελκύοντας μόνο το ενδιαφέρον των επιστημόνων. Η επόμενη στάση του στον Πλανήτη Γη είναι προγραμματισμένη για τις 28 Ιουλίου 2061.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Ο μύθος των επενδύσεων

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ-ΤΕΤΡΑΔΗΣ

Για να καταλάβει ο κόσμος τι σημαίνουν στην πράξη τα λόγια των αξιωματούχων της χώρας και τα προγράμματα της τρόικας, καλό είναι να δει κανείς τι συμβαίνει πίσω από αυτά. Το σχέδιο της σημερινής άρχουσας τάξης στη δυτική οικονομία προβλέπει ότι μία χώρα -στην περίπτωση μας η Ελλάδα- μπορεί να βγει από τη δεινή οικονομική θέση, που της επιβλήθηκε, μόνο αν αυξήσει τις εξαγωγές της ή προσελκύσει επενδύσεις.

Η Ελλάδα, χώρα αποβιομηχανισμένη και με ευνοησιμμένο αγροτικό πλούτο εξαιτίας και του μικρού κλήρου, χρειάζεται πάρα πολλά χρόνια για να δημιουργήσει μονάδες τεχνολογίας αιχμής και νοοτροπία συνεταιριστικής αγροτικής πολιτικής, αν

δημιουργήσει ποτέ. Επίσης, η θάλασσά της είναι περιορισμένης έκτασης ώστε να γίνει μεγάλη εξαγωγική δύναμη η χώρα στα μοναδικά ποσοτήματα αλιεύματά της.

Έτσι, ο μοναδικός πόρος από τον οποίο η Ελλάδα μπορεί να αντλεί πλούτο μεγάλης έντασης είναι ο τουρισμός. Κι αυτός, όχι έτσι ανοργάνωτος, περιστασιακός και απολύτως επαρχιώτικα ατομικός, όπως είναι εδώ και χρόνια, αλλά αναβαθμισμένος. Ο ελληνικός τουρισμός μοιάζει με παράγκα του Καραγκιόζη μπροστά στον επαγγελματικό τουρισμό των πραγματικά τουριστικών προορισμών του πλανήτη.

Αφού, λοιπόν, εκ των πραγμάτων η Ελλάδα, ακόμα κι αν αρχίσει από αύριο το πρωί να εκμεταλλεύεται σωστά

τις αρετές της, θα χρειαστεί χρόνια για να δει πλούτο από τα προϊόντα της και τις υπηρεσίες της, έχει εναποθέσει τις ελπίδες της -όχι η ίδια, ευτυχώς, οι κυβερνήτες της- στις επενδύσεις. Και μάλιστα στις ιδιωτικές!

Επειδή η φαινή τρόικα, όχι απλώς έχει αποκλείσει τις δημόσιες επενδύσεις, αλλά ουσιαστικά τις έχει περικύψει μέχρις απαγόρευσης!

Θυμίζω εδώ ότι και η Αμερική μετά το κραχ του '29 αλλά και η Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας, τη δεκαετία του '50 ορθοδόησαν χάρη και μόνο στα δημόσια έργα και τις δημόσιες επενδύσεις. Είτε από ίδια κεφάλαια είτε από βοήθειες είτε από δάνεια.

Η εμμονική, βλακώδης σημερινή κυρίαρχη οικονομία ηγαίνει

ακριβώς αντίθετα! Με αποτέλεσμα να γδύνει από πλούτο λαούς και να πλουτίζει όχι παραγωγικά κεφάλαια, αλλά χάρτινα και άυλα προϊόντα.

Η Ελλάδα περιμένει να σωθεί από επενδύσεις. Και μάλιστα ιδιωτικές. Ας υποθέσουμε ότι η σκέψη είναι υγιής. Ο ιδιώτης επενδυτής θέλει ένα πράγμα για να βάλει τα λεφτά του: να αισθανθεί ότι είναι ασφαλή. Για να αισθανθεί έτσι ο ιδιώτης, απαιτούνται τουλάχιστον δύο βασικές προϋποθέσεις: σταθερή φορολογική πολιτική σε διάρκεια χρόνου και φερέγγυα, ευέλικτη, δημόσια διοίκηση. Η Ελλάδα δεν έχει τίποτα από τα δύο. Αν υποθέσουμε ότι μαγικά αύριο το πρωί τα αποκτά και τα δύο, θα απαιτηθούν τουλάχιστον 10 χρόνια -και αν- για να αποκτήσει και ένας ιδιώ-

της με σοβαρά κεφάλαια και σοβαρό κεφάλι εμπιστοσύνη στη χώρα ώστε να επενδύσει.

Στο μεταξύ, ο ελληνικός πληθυσμός θα έχει λιμοκτονήσει, αν δεν έχει επαναστατήσει, περιμένοντας πότε θα δεήσει ο κάθε λεφτάς να φέρει τα χρήματά του, όχι για να ωφεληθεί τη χώρα, αλλά για να κερδίσει περισσότερα. Και ρωτάει ο αφελής, και όχι μόνο: Αυτή είναι εθνική πολιτική; Είναι έξυπνη πολιτική; Είναι συμφέρουσα πολιτική; Αν δεν είναι, αφού δεν αντέχει ούτε στην κοινή λογική, γιατί δεν λέμε ένα αί σικτίρ στην τρόικα και τις ονειροφαντασίες της, που μας πάνε με μαθηματική ακρίβεια στον τοίχο; Τι χειρότερο νομίζει κανείς ότι μας περιμένει απ' αυτό που θα ζούμε σε τρία χρόνια;

 **ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**